

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 19. maj 2014
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	COREPER/Svet
Št. predh. dok.:	5643/5/14
Zadeva:	Revidirana strategija EU za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov

1. Svet se je 6. in 7. junija 2013 dogovoril o sklepih, ki pozivajo k posodobitvi strategije za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov¹.
2. Zato je Komisija 15. januarja 2014 predložila sporočilo o preprečevanju radikalizacije, ki vodi v terorizem in nasilni ekstremizem².
3. Delegacije so o revidirani strategiji EU razpravljale na sejah Delovne skupine za področje terorizma 6. marca, 8. aprila in 13. maja ter na skupni seji Delovne skupine za področje terorizma/COTER 14. maja, kjer so se dogovorile o besedilu, ki je v prilogi.
4. Delovna skupina za področje terorizma je tudi večkrat razpravljala o tem, kako izvajati sedanjo revidirano strategijo, in v ta namen pripravlja smernice.

¹ dok. 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45

² dok. 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3

5. Opozoriti je treba, da Revidirana strategija obveščanja medijev³ ostaja v veljavi, čeprav sedanja revidirana strategija dodaja nove elemente, zlasti glede preprečevanja.
6. V tem smislu naj COREPER soglaša z navedenim osnutkom revidirane strategije EU in ga predloži Svetu v odobritev.

³ dok. 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED

Osnutek revidirane strategije EU za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov

1. Terorizem je grožnja vsem državam in vsem ljudem. Predstavlja resno tveganje za varnost Evropske unije in njenih držav članic ter življenje njenih državljanov in prebivalcev. EU je odločena ukrepati proti terorizmu v vseh njegovih oblikah ter proti radikalizaciji in novačenju teroristov.
2. Da bi okrepili naše politike za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov, sta bila leta 2005 sprejeta strategija in akcijski načrt. Strategija je bila posodobljena novembra 2008. Po razpravah na seji Sveta marca 2013 o pregledu strategije EU za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov se je Svet 6. in 7. junija 2013 dogovoril o sklepih, ki pozivajo k posodobitvi te strategije. Zato je Komisija 15. januarja 2014 predložila sporočilo o preprečevanju radikalizacije, ki vodi v terorizem in nasilni ekstremizem; vsebina tega sporočila je upoštevana v tem dokumentu.
3. V tej strategiji je opisano, kako se bodo Unija in države članice borile proti radikalizaciji in novačenju teroristov, glede na spreminjajočo se naravo nevarnosti in naše vedno večje razumevanje radikalizacije in novačenja teroristov v zadnjih petih letih.
4. Je del širše strategije in akcijskega načrta EU za boj proti terorizmu, ki ju je Evropski svet potrdil leta 2005. V tem okviru je njen cilj spopasti se z radikalizacijo, ki vodi v terorizem.

Izziv

5. Glavni cilj strategije bi moral biti preprečevanje, da bi se ljudje radikalizirali in novačili za teroriste, in tako preprečevanje, da bi se pojavila naslednja generacija teroristov.

6. Da bi to učinkovito preprečevali, moramo sprejeti, da se načini in vzorci radikalizacije in terorizma stalno spreminjajo. Teroristi na domačih tleh, posamezniki, ki podpirajo ekstremistično ideologijo, povezano s terorizmom, teroristi, ki delujejo na lastno pest, tuji bojevniki in druge oblike terorizma ter mobilizacijski in komunikacijski potencial interneta in družbenih medijev predstavljajo možne poti za radikalizacijo in novačenje teroristov.
7. Zato moramo stalno pregledovati naše prednostne naloge in zagotavljati, da se z našim pristopom k varnosti lahko rešujejo nove oblike nevarnosti.
8. Čeprav imajo pristojnost za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov predvsem države članice, bi morala ta strategija državam članicam pomagati, da po potrebi oblikujejo svoje lastne programe in politike, v katerih so upoštevane posebne potrebe, cilji in zmogljivosti vsake države članice. Ne glede na naravo nevarnosti, ki jo predstavljata radikalizacija in novačenje za posamezno državo, lahko dodatna prizadevanja EU vendarle dodajo vrednost nacionalnim in lokalnim prizadevanjem in zagotovijo pomemben okvir za sodelovanje pri ustreznih odzivih, ki naj bi se spodbujali po celi EU, in za posredovanje dobrih praks o načinih, kako se učinkovito odzvati na radikalizacijo na lokalni, nacionalni, evropski in mednarodni ravni.
9. Izkušnje iz preteklih let so pokazale, da je za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov dejansko potreben uravnotežen pristop med ukrepi, povezanimi z varnostjo, in prizadevanji za obravnavo tistih dejavnikov, ki lahko ustvarijo okolje, dovzetno za radikalizacijo in novačenje teroristov.

Naša izhodišča

10. Izzivu radikalizacije in novačenja teroristov vlade same ne bodo kos, ampak v sodelovanju s skupnostmi, civilno družbo, nevladnimi organizacijami (NVO) in zasebnim sektorjem. Potrebna so skupna prizadevanja na lokalni, regionalni, nacionalni, evropski in mednarodni ravni.
11. Popolno spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin je eden od temeljev našega dela za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov. Pri vseh ukrepih je treba v celoti spoštovati te temeljne pravice in svoboščine. Usmeriti bi se bilo treba na oblikovanje dialoga za spodbujanje vzajemne ozaveščenosti in razumevanja. Izogibati se je treba stigmatiziranju katerekoli posamične skupine ljudi.
12. Druge izhodiščne točke so odprtost in preglednost, učinkovitost, prožnost in nadaljevanje nacionalnega in mednarodnega sodelovanja.
13. Pri vsem tem bomo ves čas zagotavljali, da spoštovanje temeljnih pravic, mednarodno pravo in pravna država ne bodo ogroženi.

Naš odziv

14. Da bi preprečili radikalizacijo in novačenje teroristov, smo odločeni:
 - spodbujati varnost, pravico in enake možnosti za vse;
 - zagotoviti, da bo mnenje večine preglasilo mnenje ekstremistov;
 - okrepiti sporočanje vlad;
 - podpirati sporočila za boj proti terorizmu;
 - boriti se proti radikalizaciji in novačenju teroristov po spletu;
 - usposabljanje, krepitev zmogljivosti in vključevati strokovne sodelavce na terenu v vseh zadevnih sektorjih;
 - podpirati posameznike in civilno družbo pri krepitevi odpornosti;
 - podpirati pobude za prekinitev vpletenosti;
 - podpirati nadaljnje raziskovanje trendov in izzivov radikalizacije in novačenja teroristov;
 - uskladiti notranje in zunanje delo na področju boja proti radikalizaciji

Spodbujanje varnosti, pravice in enakih možnosti za vse

15. Kršitve človekovih pravic lahko povzročijo nezadovoljstvo in pogoje za širjenje radikalizacije in novačenja teroristov.
16. Dejavniki, ki lahko povzročajo radikalizacijo in novačenje teroristov, so lahko dojemanja različne vrste, med njimi neenakost, marginalizacija, socialna izključenost in težaven dostop do kakovostnega izobraževanja. Ni nujno, da ti dejavniki sami vodijo do radikalizacije in novačenja teroristov, lahko pa povzročijo, da je propaganda ekstremistov, ki podpira terorizem ali je z njim povezana, privlačnejša.
17. Med drugim se moramo usmeriti na boj proti neenakostim in diskriminaciji, kjer obstajajo, spodbujanje medkulturnega dialoga, krepitev izobraževanja, da se omogočijo priložnosti in kritično razmišljanje, ter spodbujanje strpnosti in vzajemnega spoštovanja, izmenjavo stališč in informiranje civilne družbe o uspehu na teh področjih. To delo je že samo po sebi pomembno in dragoceno in ni nujno, da se opravlja izključno zaradi boja proti radikalizaciji ali terorizmu.
18. Zunaj Evrope moramo s političnim dialogom in našimi programi pomoči še naprej spodbujati dobro upravljanje, pravno državo, človekove pravice, demokracijo, izobraževanje, gospodarski razvoj, reforme varnostnega sektorja in stabilnost.

Zagotavljanje, da bo mnenje večine preglasilo mnenje ekstremistov

19. Zaradi ekstremističnega svetovnega nazora lahko nekateri posamezniki sprejemajo in skušajo upravičiti nasilje. Ekstremistična propaganda uporablja poenostavljeno retoriko, ki izkrivlja realnost konfliktov po svetu ter jih uporablja kot domnevni dokaz za razkol med različnimi vrednotami in družbenimi izbirami.

20. Okrepiti moramo ozaveščenost in poudariti glas večine, ki zagovarja zmernost in izključuje uporabo nasilja. Ne samo, da je treba okrepiti glasove zmernosti, zagotoviti moramo tudi, da se bodo slišali. Slišati se morajo s pomočjo ustrezne platforme, kot so množični in družbeni mediji, ki morajo biti verodostojni za ciljno občinstvo. Spodbujati in podpirati bi bilo treba neposredno vključenost civilne družbe v spodbujanje zmernega odziva. Glede radikalizacije, ki vodi v terorizem iz verskih razlogov, je potreben dialog med javnimi organi in različnimi zadevnimi družbenimi, kulturnimi in verskimi skupinami ali njihovimi voditelji.
21. Poleg tega si moramo še naprej prizadevati za oblikovanje čustveno nezaznamovanega besedišča, kjer je to ustrezno, da naša sporočila ne bi nenamerno zaostрила razlik.

okrepiti sporočanje vlad:

22. Sporočanje vlade ni zgolj sredstvo za opis odločitev glede politik, je tudi močno orodje za podpiranje izvajanja politik. Če se politike ne sporočajo učinkovito in uspešno, tudi tistim, ki so lahko dovzetni za sporočila ljudi, ki spodbujajo radikalizacijo, tvegamo, da ostajajo stališča ekstremistov neizpodbijana.
23. Spodbujati moramo oblikovanje posebej prilagojenih načinov sporočanja, ki spodbijajo ekstremistično ideologijo, ki na spletu ali zunaj njega podpira terorizem ali je z njim povezana. Sporočanje v jeziku, ki je primeren za vsebino in občinstvo, je ključnega pomena, pri čemer se uporablja niz verodostojnih in ustreznih distribucijskih kanalov; prav tako spodbijanje radikalnega in ekstremističnega sporočanja na platformah, ki jih najpogosteje uporabljajo tisti, za katere obstaja največje tveganje radikalizacije. Enak pristop za vse glede sporočanja ne bo deloval. Hkrati moramo zagotoviti doslednost, jasnost in kontinuiteto naših sporočil na vseh ravneh.

24. Poglavitno je, da jasno sporočamo to, kar zagovarjamo, naše standarde in vrednote: mednarodno pravo, človekove pravice in pravno državo. Prizadevati bi si morali tudi za pogostejše sporočanje vlade o opravljenem delu, npr. na področju humanitarne pomoči in razvojne podpore. Prizadevati si moramo, da bi taka sporočila postala pomembna, privlačna in smiselna zlasti za tiste, ki so najbolj sovražni in marginalizirani. Jasni moramo biti tudi glede svojih politik, strategij in ciljev, nenazadnje glede boja proti terorizmu in radikalizaciji.
25. Uporaba interneta in družbenih medijev je odločilnega pomena tudi zaradi hitrega odziva na spletno retoriko, ki podpira terorizem, in da se dosežejo tisti, ki so najbolj občutljivi za sporočila, ki spodbujajo radikalizacijo. Zato bi bilo treba spodbujati javno–zasebna partnerstva, da se spopademo z radikalizacijo na spletu.

Podpiranje sporočil za boj proti terorizmu

26. Protipropaganda ima dvojni namen: prepričati tiste, ki so že vpleteni v nasilni ekstremizem, da ga opustijo, ter odvrniti tiste, ki simpatizirajo s teroristično propagando, da bi se vanjo dejavni vključili.
27. Podpirati in ojačati bi bilo treba protipropagando, ki bi prihajala od tistih, ki imajo lokalni vpliv, vključno z voditelji skupnosti, kjer se ta koncept uporablja, učitelji, družinami, mladinskimi delavci, javnimi osebnostmi, misleci, učenjaki, akademiki, verskimi voditelji, poslovniki, medijskimi osebnostmi, pevci, športnimi zvezdami in drugimi, ki oblikujejo javno mnenje in ki imajo kaj pozitivnega in verodostojnega povedati. S temi akterji bi morali na vseh ravneh vzpostaviti projekte in si prizadevati, da bodo imeli ustrezna pooblastila in podporo.
28. Najučinkovitejša protipropaganda je večkrat vključevala skupine žrtev terorizma in tako se je oblikovalo resnično močno sporočilo. Več žrtev terorizma se je že vključilo v prizadevanja za preprečevanje s pomočjo javnih informativnih dogodkov; njihova prizadevanja moramo še naprej podpirati. Žrtve in njihove družine so kot priče posledic terorističnih napadov za ljudi najboljše za odvrčanje od povečevanja in izgubo legitimnosti teroristične propagande.

29. Morda bi bilo v tej zvezi smiselno preučiti verodostojna pričevanja nekdanjih teroristov, ki so zapustili pot nasilja, ali njihovih družinskih članov. Njihova pričevanja bi morali zbirati in spodbujati, saj so tudi ta močna orodja za boj proti propagandi in navideznim idealom.

Boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov na spletu

30. Internet in družbeni mediji se lahko uporabijo za širjenje propagandne vsebine, zbiranje sredstev, novačenje in komuniciranje z enako mislečimi posamezniki, pa tudi kot virtualni tabor za urjenje teroristov ter sredstvo za izmenjavo spretnosti in znanja. Internet je tudi transnacionalni subjekt, ki presega razne nacionalne pristojnosti.
31. Delo za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov je zelo široko. Obsega dejavnosti s ciljem, da se teroristom onemogoča uporaba interneta, pa tudi pobude za izpodbijanje teroristične propagande. Lahko se opravlja na nacionalni ali evropski ravni, lahko pa tudi s pomočjo oseb in organizacij iz civilne družbe, ki jim je treba po potrebi pomagati. Če je vsebina nezakonita, vključno z vsebinami, ki gostujejo v tretjih državah, mora biti vzpostavljen postopek za hitro in učinkovito reševanje problema. Za to bo potreben učinkovit dialog z zasebnim sektorjem in zlasti internetno industrijo, ne samo v Evropi ampak tudi drugod. Prizadevati si je treba tudi za uporabo interneta in družbenih medijev za spodbujanje protipropagandnih sporočil. Vse dejavnosti se morajo opravljati skladno z načeli pravne države ter ob polnem spoštovanju mednarodnega prava o človekovih pravicah.
32. Še naprej bi morali preučevati načine za dejavno preprečevanje radikalizacije in novačenja teroristov s pomočjo interneta in družbenih medijev. Ta vprašanja bomo obravnavali v okviru političnih dialogov, ponudili pa bomo tehnično pomoč, da bi spodbudili tudi druge, zunaj EU, naj storijo enako.

Usposabljanje in vključevanje strokovnih sodelavcev na terenu v vseh sektorjih

33. Radikalizacija in novačenje teroristov je proces, v katerem se mnenje in/ali vedenje posameznika pogosto dramatično spremeni. Te spremembe so lahko najbolj očitne tistim, ki so mu najbližje. To pomeni, da bi lahko našli priložnosti, da bi z vključevanjem strokovnih sodelavcev na terenu posredovali v zgodnji fazi in preprečili, da se posamezniki, izpostavljeni tveganju, vključijo v dejavnosti, povezane s terorizmom.
34. Pri preprečevanju, da bi ljudje podpirali terorizem ali spodbujali terorizem, povezan z ekstremistično ideologijo, ali da bi postali teroristi, lahko pomaga široka paleta sektorjev. Usposabljanje učiteljev, socialnih in zdravstvenih delavcev, verskih voditeljev, lokalnih policistov ter uslužbencev zaporov in osebja, odgovornega za pogojno kaznovane osebe, je odločilen element vsakega uspešnega programa za boj proti radikalizaciji. Ti delavci ali osebje na terenu bi lahko odkrili znake radikalizacije v zgodnji fazi, zato se jih morajo zavedati in razumeti te znake radikalizacije, ki vodi v terorizem.
35. Spodbujati bi morali razvoj programov ozaveščanja in sektorskih modulov usposabljanja za osebje na terenu, da se jim zagotovijo boljše razumevanje radikalizacije in novačenja teroristov, spretnosti za razpravo o povezanih vprašanjih in pomoč pri nudenju podpore posameznikom, izpostavljenim tveganju, ali napotitvi k specializiranim strokovnjakom za nadaljnjo pomoč. Zagotoviti bi morali tudi, da iz tega pridobimo izkušnje in jih upoštevamo v prihodnji politiki, vključno s pomočjo mreže za ozaveščanje o radikalizaciji (RAN) in CEPOL-a.

Podpora posameznikom in civilni družbi pri krepitvi odpornosti

36. Vlade za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov potrebujejo dejavno udeležbo partnerjev. Vključevanje civilne družbe in zasebnega sektorja lahko prinese paleto orodij in virov ter vpogledov, ki niso nujno na voljo vladam. Mreža za ozaveščanje o radikalizaciji (RAN) je v tem smislu posebej uporaben forum.
37. Sodelovanje z zasebnim sektorjem in civilno družbo, da se okrepi zaupanje in preglednost, bo pripomoglo, da bodo posamezniki odpornejši proti teroristični ideologiji in manj dojemljivi za radikalizacijo in novačenje teroristov. Udeležba skupnosti bi morala biti široka in odražati raznolikost skupnosti.

38. Civilni družbi bi morali dati moč, da bi okrepila in spodbujala odpornost, da bi se uprla privlačnosti terorizma. Odpornost lahko krepimo tako, da posameznike in civilno družbo opremimo s spretnostmi in viri, da bodo razumeli in se spopadli z radikalizacijo, ki vodi v terorizmom. V praksi to lahko pomeni, npr. podpiranje in izobraževanje mladih, da se jim pomaga oblikovati pozitiven občutek identitete in prepoznavati nevarnosti teroristične propagande.
39. Med drugim moramo spodbujati izobraževanje/usposabljanje mladih, predvsem v šolah in na univerzah, o vprašanjih, povezanih z nacionalnostjo, politiko, versko in nacionalno strpnostjo, demokratičnimi vrednotami, kulturnimi razlikami in zgodovinskimi posledicami nacionalnega in političnega nasilja. Člani izobraževalnega sektorja, ki bi jim pomagalo osebje na terenu, bi zlasti lahko imeli pomembno vlogo pri ozaveščanju o vprašanjih, povezanih s terorizmom, in pri odkrivanju posameznikov, izpostavljenih tveganju, in njihovi podpori.

Podpiranje pobud za prekinitev vpletenosti

40. Prav tako kot obstajajo procesi, s pomočjo katerih se posameznik radikalizira in morda novači za terorista, obstajajo tudi procesi, s pomočjo katerih se lahko radikalizirani posameznik odpove nasilju, zapusti skupino ali gibanje ali celo zavrne svetovni nazor, ki podpira ali spodbuja ekstremistično ideologijo, povezano s terorizmom.
41. Države članice bi morale preučiti oblikovanje strategij za prekinitev vpletenosti in izhod, prilagojenih kulturi in specifičnim okoliščinam. Te programe bi morale države članice in/ali strokovnjaki redno pregledovati, da bi se zagotovila njihova učinkovitost.
42. Izmenjava najboljših praks in izkušenj na evropski ravni, še zlasti tistih iz RAN, lahko pomaga pri oblikovanju novih programov, pridobivanju novega znanja in ponovnem vključevanju nekdanjih teroristov.

Podpiranje nadaljnega raziskovanja trendov in izzivov radikalizacije in novačenja teroristov

43. Da bi bil odziv na terorizem odločen in učinkovit, si bomo še naprej prizadevali za boljše razumevanje pojava v vseh njegovih oblikah in v zvezi z vlogo, ki jo imajo akterji, vključeni v proces na lokalni, regionalni, nacionalni, evropski in mednarodni ravni.
44. Poleg specializiranega prispevka zadevnih služb obstajajo tudi obsežna literatura in raziskave, s pomočjo katerih smo dobili dragocen vpogled v gonilne sile radikalizacije, ki vodi v terorizem, ki so povezane s številnimi dejavniki (osebnimi, strukturnimi, ideološkimi, političnimi, družbenimi), ki lahko oblikujejo posameznikovo edinstveno pot do radikalizacije in novačenja teroristov.
45. Kljub temu znanju in raziskavam še vedno obstaja več pomembnih vprašanj na področjih, kjer bi bili bolj empirični dokazi in raziskave zelo dobrodošli in bi pomagali pri prihodnjih političnih odločitvah, tudi na področju izhodnih strategij in programov.
46. Priporočajo se razprave z vladami, ki so se s tem problemom soočale, z akademiki, osebjem na terenu z različnih področij, ranljivimi posamezniki, nekdanjimi teroristi, NVO in žrtvami terorizma v Evropi in drugod. Mreža za ozaveščanje o radikalizaciji (RAN) je v tem smislu posebej uporaben forum, ter predvideno vozlišče znanja, ki bi lahko delovalo kot povezava z državami članicami. Prizadevanja držav članic v okviru raznih področij ukrepanja k temu pomembno prispevajo, zato jih je treba spodbujati in nadaljevati.

Vlade držav članic bi si morale tudi prizadevati za razvoj sinergij za več raziskav na področju trendov pri radikalizaciji in oceno sedanjih praks. Raziskave na ravni EU s finančno pomočjo Komisije lahko dodajo vrednost analiziranju širših trendov pri radikalizaciji in ponudijo možne odgovore.

uskladiti notranje in zunanje delo na področju boja proti radikalizaciji

47. Teroristični napadi, načrtovani proti ciljem v Evropi, imajo pogosto povezave zunaj evropskega ozemlja. Nekateri so načrtovani v tretjih državah ali neposredno vključujejo osebe iz tretjih držav, nekateri so financirani od zunaj; v več napadov so vpletene osebe, izurjene v tujini (kot tuji bojovníki). Teroristične napade v tujini izvedejo tudi osebe iz Evrope. Domači in mednarodni terorizem sta pogosto neločljivo povezana.
48. Ideologija, razvita v tretjih državah, in sporočila, posredovana v Evropo, lahko vplivajo na radikalizacijo in novačenje teroristov v Evropi. Del procesa radikalizacije je lahko tudi potovanje. Veliko število posameznikov, ki so bili vpleteni v teroristične dejavnosti, je potovalo v tujino, kjer so bili izpostavljeni vplivu članov terorističnih organizacij. Pri oblikovanju politik upravljanja meja, vključno z vizumsko politiko, je v okviru sedanjega pravnega okvira EU pomembno upoštevati tudi to strategijo in strategijo EU za boj proti terorizmu.
49. Poleg našega lokalnega, regionalnega, nacionalnega in evropskega pristopa, da bi ljudje prenehali podpirati teroriste ali ne bi postali teroristi, moramo sodelovati s tretjimi državami in v njih. Radikalizacija in novačenje teroristov v tujini predstavlja grožnjo za evropske državljane in interese tako v tujini kot doma. Zato je na področju boja proti radikalizaciji zunanja komponenta odločilen element našega prizadevanja. Zagotoviti skladnost med našim prizadevanjem na področju boja proti radikalizaciji v tretjih državah z domačimi izkušnjami, ki temeljijo na pravni državi in popolnem spoštovanju človekovih pravic, pridobljenih izkušenj in dobrih praks, pa tudi neuspešnih praks, predstavlja izziv. Da bi to zagotovili, je treba tretje države podpirati pri krepitvi njihovega varnostnega sektorja in pravne države.

50. V teroristični propagandi se pogosto pojavljajo problemi v zvezi z zunanjo politiko. V naših političnih dialogih in pri udeležbi v mednarodnih organizacijah in forumih bi morali opozarjati na naš strateški pristop in ustrezne ukrepe, kot je izvajanje globalne strategije Združenih narodov za boj proti terorizmu in ustreznih resolucij Varnostnega sveta ZN, ter tudi izmenjavati znanje. Imeti moramo tudi vlogo pri krepitvi zmogljivosti v tujini, pomagati tretjim državam pri oblikovanju in izvajanju njihove lastne politike za preprečevanje radikalizacije in novačenja teroristov in boj proti njima, ter jim pojasniti, kako obravnavati sporočila, ki podpirajo terorizem.
51. Po potrebi bi bilo treba spodbujati ozaveščanje o prizadevanjih na področju boja proti radikalizaciji v okviru oblikovanja razvojnih programov na ravni države ter upoštevati radikalizacijo v splošnih analizah države, ki so podlaga za oblikovanje programov. To bi po potrebi pomagalo usmeriti nekatere razvojne programe EU na specifična geografska področja/skupnosti, kjer sta radikalizacija in novačenje teroristov zelo zgoščena.

Oblikovanje strategije

52. Države članice bodo to strategijo pripravile posamezno in skupaj, s podporo koordinatorja za boj proti terorizmu, Evropske komisije in ESZD. Tako države članice kot EU bi morale pri oblikovanju projektov na tem področju v tujini med drugim delovati tudi v povezavi z ZN, Svetom Evrope, OVSE in globalnim forumom za boj proti terorizmu.
53. Države članice so prvenstveno odgovorne za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov. Problemi radikalizacije in novačenja teroristov in boj proti njima se od ene do druge države članice precej razlikujejo, obstaja pa niz skupnih elementov in širše soglasje, da moramo pri boju sodelovati, tudi s širšim spektrom deležnikov, kot je civilna družna, zasebni sektor in druge organizacije.

54. Kot že rečeno, ta strategija zagotavlja državam članicam, da lahko sprejemajo ukrepe na nacionalni ravni na podlagi skupnega razumevanja dejavnikov radikalizacije in novačenja teroristov ter načel in ukrepov za boj proti njima. Pripraviti ali posodobiti bi morale nacionalne strategije ob upoštevanju svojih potreb, ciljev in zmogljivosti ter pri tem črpati iz svojih izkušenj in strokovnega znanja, na voljo v RAN in institucijah EU.
 55. Države članice bi morale usklajevati svoje politike, izmenjavati informacije in izkušnje glede prizadevanj za spopadanje z izzivi radikalizacije in novačenja teroristov na nacionalni in evropski ravni, vzpostavljati najboljše prakse in sodelovati pri razvijanju novih idej.
 56. Potrebna so tudi skupna prizadevanja na lokalni, nacionalni, evropski in mednarodni ravni. Zunaj meja Evrope se lahko sprejmejo pobude z instrumenti, mehanizmi in postopki, ki jih je EU vzpostavila s posameznimi državami in regionalnimi organizacijami, vključno z dvostranskimi političnimi dialogi in programi pomoči.
 57. Zadevna pripravljalna telesa Sveta naj sprejmejo ukrepe za oblikovanje te strategije.
-